

V SLOVO IRENI ČOK

Nepričakovano nas je zapustila Irena Čok. Ob taki izgubi je težko zbrati misli in povedati vse tisto, kar je posebljala, kar je izžarevala, kar je prinesla s seboj v prostor, med ljudi, kakšen pečat je pustila v prav vsakemu od nas, vedno z nasmehom na obrazu in vedno iskrivih oči.

Večinoma smo jo poznali kot izredno marljivo, urejeno in natančno sodelavko. V letih, ki so nam bila podarjena, da smo jih preživeli z njo, smo jo spoznali toliko, kolikor nam je to sama dovolila. Nekateri učitelji se je spomnimo še kot učenke glasbene šole in že takrat je bila Irena samosvoja in trmasta na njej lasten način. Že zelo mlada je pokazala, da življenje sprejema v vsem njegovem sijaju in z vsem kar ponuja. Zato ni bila le učenka klavirja, ampak tudi učenka flavte. Z veliko volje in želje po novih znanjih, brez pritoževanj, brez slabe volje, z obilo sprejemanja in strpnosti, predvsem pa brez postavljanja mej je sprejemala nove in nove izzive tako na profesionalnem kot tudi v zasebnem življenju. Taka je bila naša Irena.

Bila je gonilna sila piranske glasbene šole, na kateri je vzgajala mlade v poklicne glasbenike in zveste koncertne poslušalce – s svojimi učenci je obiskovala skoraj vse koncerte resne glasbe na obali. Sodelavcem je nudila vso podporo, ki so jo potrebovali. Na Glasbeni šoli Koper je opravljala funkcijo vodje podružnice v Piranu in že drugič predsednice sveta zavoda. S svojim strokovnim znanjem je bogatila tudi Radio Koper, kot zunanja sodelavka glasbenega uredništva in produkcije ter kot asistentka režije na koprski televiziji. Bila je zvesta članica Društva prijateljev glasbe Koper, v katerem je zadnja leta opravljala naloge znotraj nadzornega odbora.

Njena velika – če ne celo največja strast je bila čarobnost podvodnega sveta in v zadnjem času tudi jam. Ireninega občudovanja narave in žara, s katerim je pripovedovala o svojih odkritjih, ki jih je prinašala s seboj na površje, ni mogoče opisati. Nam, ki smo vse skupaj opazovali iz udobne varne razdalje, je svoje občutke predajala preko člankov in reportaž ter podvodnih fotografij, s katerimi je postala večkratna državna prvakinja v podvodnem fotografiranju. Zelo visoke uvrstitve in vidne uspehe pa je imela tudi na svetovnih tekmovanjih. Irena se je uveljavila kot predsednica Društva za raziskovanje morja in kot članica nadzornega odbora Slovenske potapljaške zveze.

Na kraju, ki ga je najbolj ljubila, na njen rojstni dan, ji je prenehalo biti srce in njeno življenje se je po 46 letih zaokrožilo.

Za seboj je pustila bogate sadove na vseh področjih svojega delovanja, v našem spominu pa zanjo tako značilno brezkompromisno držo in neskončen očarljivo iskren nasmeh.

Sodelavci DPG Koper

